Stjernen.

T. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o.s.v. adresseres

„Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registreret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiverne ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.
B. M. Bager, Akron, Colo.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Ny tiltrædende Abonnenter, som indsende inden den 15de Sept., faar gratis tilsendt i Præmie et smukt heftet Eksemplar af den interessante Fortælling „De Hjemløse" samt det Udkomne af „Trofast Kjærlighed".

Russel Sage, den gamle, erfarne Pengespekulant, har nylig uttalt den Formening, at Landet nu staar ved Begyndelsen af en blomstrende Periode. Han mener at de haarde Tider er overstaaet, og at Penge nu vil komme i mere almindelig Cirkulation. Som Begrundelse af sin Tro, anfører han den i det hele taget rige Høst, Landet iaar er bleven velsignet med, og denne vil med det forøgede Transportarbejde bringe Jernbanerne god Fortjeneste, der igjen har den Virkning at gjenoprette den svækkede Tillid paa Pengebørsen.

De strejkende Minearbejdere i nordlige Illinois har sluttet Forlig med Mineejerne, hvorved den langtrukne Strejke faktist hæves. Arbejderne skal have 72½ Cents pr. Ton, hvilket er 7½ mindre end de forlangte. Dog har de opnaaet andre Indrømmelser, der tildels vil erstatte dem for dette Afslag. Skjøndt man kan ikke andet end beklage, at mere heldige Betingelser for Arbejdernes Vedkommende ikke lod sig sikre, saa var det dog bedst for dem at slutte Fred. Minearbejdernes Kaar i Illinois er visselig saa usle, at de har Krav paa den dybeste Medfølelse. Selv under de bedste Vilkaar kan de kun opnaa en ringe Fortjeneste, og det var i Haab om at bedre deres Stilling at de begyndte den store Strejke. Trods Lidelser og Nød, døjede de Skjærsilden. I omtrent et halvt Aar manglede de det Nødvendige til Livets Ophold, og maatte stole paa Godgjørenheden for at holde Sjæl og Legeme sammen. Trods deres fortvivlede Stilling, holdt de tappert ud, og røbede en Selvkontrol ved at afholde sig fra enhver Voldshandling, der gjør dem sand Ære og berettigede til Verdens Agtelse.

Race-Spørgsmaalet i Syden.

Denne siedse uafgjorte Sag er atter draget frem paa en højst uhyggelig Maade. En „Krig" har atter fundet Sted mellem de to Farver i Mississippi, og som sædvanlig endte det med Mord og Nederlag for den sorte Mand. Det synes virkelig som om Hvidt og Sort, den lyse og den mørke Farve, kan ikke blandes i den Harmoni, som de For. Staters Konstitution foreskriver. Det store Flertal af den oprindelige hvide Befolkning i Syden hader Negeren som Pesten, og hver Gang de kan faa tirret det sorte Element til at sætte sig i lidt fortvivlet Modstand, saa faar de en velkommen Anledning til Undskyldning for Forøvelsen af et Antal Mord paa de fredløse, thi uagtet Negrene ved For. Staters Konstitution er garanteret fuld Ligeberettigelse, saa har de dog faktisk hverken Rettighed eller Beskyttelse i Syden.

Stemningen blandt de to Elementer er nu saaledes, at man saa at sige hvilket Øjeblik, det skal være, kan vente Udbrudet af en voldsom Kamp, hvis Udfald er uberegnelig. At Befolkningen dernede ogsaa selv har denne Følelse, fremgaar klart nok af den Nidkjærhed, hvormed Statsautoriteterne søger at dæmpe enhver Opstand ved første Udbrud.

Det er den ny Neger-Generation, der begynder at paastaa deres Rettigheder. De Gamle, som var født i Slaveri og havde henlevet Størstedelen af deres Tid som Trælle, taalte den mest vilkaarlige Behandling, men de Unge, i hvem en Frihedsaand vokser og rører sig, vil ikke underkaste sig en alt for høj Grad af Uretfærdighed. De begynde at blive fordringsfulde, og deres Børn vil blive endnu mere saa.

Det bliver umuligt fremdeles at undertvinge Fjendskabens Flamme. Hvis ikke en radikal Forandring i Rasernes Forhold kan blive gjennemført, særlig i politist Henseende, da vil den Dag komme, at Kampen ikke længer kan tilbageholdes. Negrene udvikler sig hurtigt i numerist og intellektuel Styrke. De besjæles stedse af en højere Forstaaelse af politiske og borgerlige Rettigheder, deres Selvagtelse og Patriotisme vil stige, og den Tanke, at det er deres højeste Pligt at slaas — hvis det gjøres nødvendigt — for de Rettigheder, som Forfatningen hjemler dem vinder Terræn.

Det er mærkeligt at den hvide Befolkning i Syden ikke kan indse den skjæbnesvangre Følge, som deres Behandling af deres sorte Medborgere absolut maa bringe. Men den bryder sig kun om Nutiden og sørger ikke for de kommende Tider. Den Plan, som Senator Hampton, en af den hvide Sydstats-Befolknings fremtrædende Ledere for en Tid siden fremkom med, var jo rent ud latterlig. Han anbefalede en Plan for Kolonisering af Negrene. Kolonisering af Negrene! Hvorledes kan de For. Stater med Magt landsforvise dets egne Borgere uden at gjøre den frækkeste Vold paa selve Statens Grundprinsiper?

Kun Retfærdighed formaar at løse Racespørgsmaalet. Dersom det styrende Element i Syden vilde respektere Retfærdighedens Krav, da skulde Vanskelighederne hurtig forsvinde; men det gjøre de aldrig, hos dem tager Fordommen Pladsen fra enhver anden Følelse. Deres Børn vil maaske gjøre det, men den gamle Stok fra Slaveriets Periode gjør det aldrig.

Et politist Vink.

Vi ser af Partiernes Organer, at Tiden for Valg-Konventionernes Afholdelse her i Howard Co. er nær forestaaende. Den republikanske County-Konvention er berammet til Afholdelse Lørdagen den 5te Oktober, og den demokratiske Ditto otte Dage senere, eller Lørdagen den 12te Oktober.

Primær- eller Prøve-Valgene afholdes i de forskjellige Precincts otte Dage tidligere, henholdsvis den 28de Sept. og 5te Okt.

De nævnte nær forestaaende politiske Øvelser minder os om et ganske ejendommeligt Træk hos vore politiske Mennesker. Hvert Aar hører man fra Vælgerne et forstærkt Ramaskrig, fordi den „politiske Maskine" er bleven greben af en Ring af ca. et halvt Dusin samvittighedsløse Spekulanter, som har styret og ledet Apparatet i Harmoni med deres egennyttige Planer. Denne Klage er unægtelig sandfærdig; men hvorvidt den er **berettiget**, se det bliver et ganske andet Spørgsmaal.

Hvis en Mand bor i et Nabolag, der er stærkt besprængt med Folk, for hvem Ærlighedshensyn er en noget fremmed Følelse, og han i sin Ligegyldighed lader sine Ejendele ligge hulter til bulter paa Vejene og fælleds Mark, og den ene Stump forsvinder efter den anden, hvis er da Skylden, og hvad nytter det at sidde hjemme og føre Mundsvejr? Dersom en sejrende Hær bliver sammenkaldt for at de enkelte Soldater kan tage lige Del i det vundne Bytte, hvilken Ret har da de, som ikke gad indfinde sig, til bagefter at jamre sig fordi de ingen Andel i den fælleds Skat fik? Saaledes ogsaa med de politiske Rettigheder: de, der ikke vil umage sig for at faa Del i dette borgerlige Gode, faar finde sig i, at de mere energiske Medborgere bære af med Broderparten tilligemed deres egen Part. Dog, det er ikke Uvirksomhed, hele Skylden bør skydes paa, naar vi kommer til at undersøge Sagen lidt nøjere, en Levning af det gamle Vasfalsind har ogsaa en Finger med i Spillet. Vi er saa vant til det politiske Formynderskab, at andre skal **tænke** for os, **handle** for os, og gjøre vigtige Beslutninger paa vore Vegne. At dette er Tilfældet med os, der stammer fra Udlandets Monarkier, er maaske ikke til at undres over; men mere overraskende lyder det, naar det fremhæves, at der blandt vore indfødte Medborgere findes mange, der har en Tilbøjelighed til at lade sig styre og tøjle af andre — og dog er dette Tilfældet. Skjøndt disse Mennesker har Kundskaben om deres borgerlige Ligeberettigelse, saa synes det, at de mangle Bevidstheden om, at de virkelig besidde den menneskelige Frihed, at de har fuld Ret til at bruge alle dens herlige Privilegier, men at de ogsaa har et dybt Ansvar hvilende paa sig til at opfylde de dermed forbundne alvorlige Pligter.

Lad dette staa klart for os, Landsmænd, at vi som Adoptivborgere af den store nordamerikanske Union ere udrustede med den højeste Suverænitet (den Magt, som i vore Hjemlande føres af Kongerne og deres Ministre); vor Borgerret indskrænker sig ikke til at bekræfte det, som andre dikterer, men i dybeste Forstand og i det mest fuldendte Maal at være med til at bestemme selve Grundplanen i vore kommunale, statslige og nationale Anliggender.

Det er ikke alene et personligt Tab, at man forsømmer at bruge ens Rettigheder, det er en virkelig Synd mod den offentlige Velfærd; thi det er Samfundets store Skade og Forbandelse, naar et Flertal af Vælgerne tillade driftige og dristige Spekulanter at bruge i egen Interesse Befolkningens politiske Friheder og økonomiske Chancer.

Hvorfor ikke vise den samme Interesse for Prøvevalgene, som der tilbeles Valgene? det er dog i hine, at Grunden lægges, ikke alene hvad Kaaringen af Embedsmænd betræffer, men ogsaa selve Retningerne eller Karakteren i Politik. Vi mene kort og godt: det er Eders Pligt at tage Del i Kaukusmøderne. De, der mene, at deres Anskuelser om Statens Tarv bedst fremmes gjennem et vis Partis Mellemvirken, bør af al Magt, gjøre deres Rettigheder og Indflydelse gjældende gjennem denne Partiorganisation, det være sig den demokratiske, republikanske, prohibitionistiske eller hvilkensomhelst anden. De, der tillade Chancerne at smutte ubenyttet forbi, har kun Ret til at klage over sig selv.

Skjøndt disse Ord væsentlig er rettet paa lokale Forhold, saa er vi ganske sikker paa, at de ogsaa passe paa andre Steder.

Trinitatis Seminarium.

„Kundskab er Magt!" hedder det.

I vore Dage over Kundskaben jo en vældig Indflydelse i alle Retninger. Men denne Kundskabens Indflydelse kan være enten af en demoraliserende eller af en forædlende Karakter. Kjendsgjerninger ligge aabenbare for vore Øjne. Enhver, som sidder inde med gode Kundskaber, over mere eller mindre — i Byer og paa Landet — en afgjørende Indflydelse paa de foreliggende Opgavers Løsning.

Det vil heraf være indlysende, at det er saare nødvendigt, ja, bør være en Hjærtesag for Forældre at se vel til hvad Slags Aand, der behersker de Kundskaber, som Ungdommen erholder — om det er Kristendommens Aand (den Helligaand) eller Fritænkeriets Aand (Løgnens Aand, Satan). Thi det er nu næsten aabenbart, at disse to Hovedmagter for Alvor begynder en afgjørende Kamp om Menneskene. I samme Forhold, som den ene eller den anden af disse to Aandemagter kommer til Roret, vil Kirkens og Statens Ve eller Vel fremmes. Kommer Vantro og Fritænkeri til Magten, da kunne vi kun vente os Ulykke og Død; men derimod, hvor Kristendommens, denne Kjærlighedens, Sandhedens, Fredens og Civilisationens Bærer kommer til Roret, er baade Kirken og Staten velsignet for Tid og Evighed. Saa længe Israel (endnu i Dag Verdens Underfolk) tjente Herren, prisede og lovede ham, gik det dem vel i enhver Henseende; men da de afveg fra den levende Gud, da kom Dommen over dem. Da den franske Nation erklærede: Nu tror det franske Folk ikke længere paa Gud, da kom „Rædselsperioden".

Kundskab uden Kristendommen betrygger ingenlunde et Land. Der er i Dag, trods en mere almindelig Oplysning end nogen Sinde før, mere opfyldt i vore Statsfængsler end tidligere paa et lavere Kundskabstrin. Hvorfor? Fordi Kristendommen, den **sande** Religion, Guds Ord og Aand nedtrædes med „vantro Fødder".

Skal det gaa et Folk vel, da maa Kristendommen være i Forhold til Kundskaben som Sjælen til Legemet; Kundskaben maa nøjes med at være Legeme, saa kommer alt i sin rette Gænge. Kristendommen eller Troen paa Jesus som den personlige Frelser, maa give Impulsen til enhver sand Udvikling, der skal have nogen Værdi for Kirken eller for Staten. Uden den kristelige Aand vil al Bygningsarbejde paa Kundskabens Omraade kun være som „Træ, Hø og Straa", der før eller senere vil brænde op.

Trinitatis Seminarium, bygget af „Det danske evang. luth. Kirkesamfund", tør ikke endnu gjøre Krav paa at være en „lærd Anstalt"; men i al Beskedenhed tør den for Offentligheden fremkomme med denne Bekjendtgjørelse:

I Seminariets forberedende Afdeling, som omfatter et 4-aarigt Kursus, ville unge Mænd kunne erholde mange gode og nyttige Kundskaber, der kunne bibrage til at gjøre dem selstikkede for en Kaldsgjerning i Livet, selv om de ikke skulle vælge at gaa hverken ad Skolelærerens eller ad den præstelige Vej.

Undervisningen ved vor Skole vil i det hele taget blive meddelt saaledes, at Kristendommen bliver den fremskinnende Lysstraale gjennem det hele.

I denne Forbindelse maa det her udtales, at Samfundet har sørget for Ansættelse af to duelige Lærere, nemlig cand. theol. A. J. Dahm og C. Schmidt, begge gradueret ved Augsburg Seminarium, Minneapolis; Dahm har endvidere for en Tid studeret ved den engelsk-luth. theologiske Læreanstalt i Gettysburg, Pa.; og Schmidt har i det nu forløbne Aar frekventeret Stats-Universitetet i Minnesota. Han vil væsentlig komme til at undervise i Engelsk. Ved Siden af disse to Læreres Undervisning vil der ugentlig blive holdt Foredrag af en eller anden af Samfundets Præster.

Det tør saaledes ved disse Linjer af enhver blive vel forstaaet, at det, som „Trinitatis Seminarium" vil, er levende Kristendom, enfoldig Tro paa Kristus og hans Ord.

Derfor, Embedsbrødre, Menigheder og kristelige Venner! Med dette Maal for Øje —: levende, apostolisk Kristendoms, nytestamentlig Kristendoms, Virkeliggjørelse blandt vort danske Folk — lad os gribe fat paa Skolegjerningen med Alvor, Lyst og Glæde. Værket vil Herren krone fremdeles med sin Velsignelse.

Saa blot dette: Embedsbrødre! tal med Varme og Inderlighed Skolens Sag i eders Kald og vær alle med at støtte Lærerne med Raad og Daad og med Forbøn for Naaden Trones, og se saa til at faa mindst hver en Elev fra Eders Kald til Skolen.

Og I kjære Forældre, som have Sønner og nogenlunde kunne evne det, send dem til Skolen; saa baade de og I kunne faa begyndt at nyde godt eller aandelig Velsignelse af de timelige Gaver, som I have lagt i Jesu Navn til „Trinitatis Seminarium".

Hermed være saa Gjerningen anbefalet vor store Overhyrde, Jesus.

Eders hengivne
G. B. Christiansen.

Christian Michelsen, Sophus F. Neble og „Den Danske Pioneer".

Den for Hestetyveri mistænkte og i Council Bluffs den 28de Juni, '89, arrestede Friheds-Helt, Sophus F. Neble, har i Mark Hansens „Pioneer", (jeg siger Mark Hansens „Pioneer" for Nebles er den ikke, grundet paa den Omstændighed, at han endnu ikke har betalt den) givet et Bevis paa sin Menneskekjærlighed — jeg mener med Hensyn til den saakaldte Afsløring af Christian Michelsen.

Ja denne Hædersmand Sophus Neble er en Mand af Ære, ja Godheden selv, det ved den Hellige „Pioneer" han er.

Førend jeg gaar over til Behandling af hans Afsløring af Christian Michelsen, skal jeg forudskikke to Bemærkninger.

Motivet til at jeg idag finder mig befojet til at angribe og sige Sophus Neble hvem han egentlig er, er dette: Sophus Neble lod i „Pioneeren" for 6te Juni og „Pioneeren" for 23de Maj frem komme et Par ubefojede Angreb paa mig, og da jeg gjentagne Gange tilsendte ham nogle Linjer, som skulde være et Forsvar imod nævnte Angreb paa mig, nægtede han at optage det i „Pioneeren". Heraf ses at Personen ikke er for god til i hans „Pioneer" at optage Angreb paa Folk, men at optage den eller de Angrebnes Forsvar vil han ikke indlade sig paa. Saadan en Mand er den store selvpatenterede Friheds-Kjæmpe, Sophus Neble. Og dernæst erklærer jeg, at jeg aldeles **ikke** vil indlade mig i Skjænderi eller Diskussion med Neble, da jeg betragter den Mand og hans Udgydelser for at staa under al Kritik.

Naar man for Eksempel vil betragte den af Sophus Neble i „Pioneeren" for 8de August 7 spalterlange Afsløring af Chr. Michelsen i Forbindelse med al den rosende Omtale, han kort Tid før Afsløringen havde givet denne Mand, saa man maa med Rette forbauses, og spørge sig selv: Men hvad er den Neble i Grunden for en Mand? Thi, som bekjendt, har Neble ved enhver Lejlighed, som har staaet til hans Raadighed, hævet Chr. Michelsen over alt og alle, ja han har til enhver Tid fremholdt Michelsen for Læserne som en af de bedste Skribenter, „Pioneeren" havde. Men ak! Bladet vendte sig! og nu istedetfor at Michelsen var den bedste literære Forfatter, Neble havde, er han (Michelsen) for kort Tid siden bleven til den usleste og elendigste Hykler og Løgner, som hverken Neble eller hans Folk har allermindste Agtelse for. Ja, det er nu næsten magelos som visse Ting lige paa en Gang kan forandre sig, ja, det er det. Men hvis man nu rigtig nøje fra et andet Standpunkt vil betragte og grundig undersøge den Neblske-Michelsenske Sag, saa vil man snart finde ud, at Neble istedetfor at være saa sandhedsoprigtig, som han til enhver Tid paaberaaber sig selv at være, alligevel er falsk.

Dette skal jeg nu ligeoverfor Læserne ved efterstaaende forsøge at bevise. Jeg har jo allerede bemærket at Neble tit og ofte har omhandlet og fremholdt Michelsen som den bedste og vægtigste Mand i „Pioneeren", og dette ved jo Læserne selv er Sandhed.

For at overbevise Læserne om Nebles Falskhed, vil jeg nu med det samme gaa over til at citere fra Nebles Afsløring af Michelsen.

Neble siger saaledes: „Det er 6 Aar siden jeg første Gang læste Chr. Michelsens Artikler, og jeg maa tilstaa, at de tiltalte mig." Og dermed gav han (Neble) sit Navn til Sandhed og Retten. Derpaa aflægger Neble en uforbeholden Bekjendelse og Tilstaaelse idet han siger: „Jeg saa godt at Mindsteparten af hvad Michelsen skrev var hans eget, men at det derimod var laant fra andre Forfatteres Artikler og Værker." Dette vidste Neble altsaa for 6 Aar siden, at det meste af hvad Michelsen skrev var laant fra andre Forfattere. Hvorfor, Hr. Neble, da De sad inde med saa god Besked om hvor Michelsen havde det meste fra hvad han skrev i „Pioneeren", kom De da ikke frem med denne Oplysning før nu? Hvorfor har De saa tit og ofte givet Michelsen Patent paa at være et saa logist Hoved, naar De tvertimod vidste at det var Usandhed De sagde? Og hvorfor har De i det hele taget holdt Folk i Almindelighed og Deres Læsere i Særdeleshed i Uvidenhed om, i 6 Aar hvad Michelsen egenlig var for en Person? Er det af Menneskekjærlighed eller — som forresten ligger nærmere at tro — for egen Fordels Skyld?

Det er ikke alene Christian Michelsen som Amerikas største Frihedsmand, Sophus F. Neble har anbefalet til det læsende Publikum, men det er ogsaa hans (Michelsens) Levnetsbeskrivelse som er trykket i „Pioneeren"s Trykkeri som Neble i højtravende Bemærkninger har anbefalet til Folk, i „Pioneeren" i godt et Par Aarstid. Men nu derimod kommer han frem og fortæller for Folk at Michelsens Liv og Levnetsløb er en gjennemgaaende Løgn fra Ende til anden. Og fortæller derpaa, at Hensigten med Michelsens Bog var blot at tjene $500. Og saaledes har Neble i sin Skandale-Artikel eller Afsløring, som han selv behager at kalde den, sværtet Michelsen med den sorteste Farve for, som han siger, at umuliggjøre ham, men til al Uheld for Sophus saa er Michelsen en alt for vel bekjendt Skribent og literær Forfatter til at Sophus med sine velbekjendte Rendestens-Historier kan tilintetgjøre ham. Hr. Christian Michelsen er af et Flertal af vore Landsmænd en anerkjendt literær Forfatter og i social og politisk Henseende en yndet Taler. Chr. Michelsen har Ord for at være en Mand som er i Besiddelse af de rigtige Principer i Behandling af sociale og politiske Spørgsmaal. Men at Michelsen nu er bleven gjort til Gjendstand for Nebles Had og Ondskab, er nærmest grundet paa den Omstændighed, at han (Michelsen) ikke længere har Lyst til at lade sig bruge af Neble til at slaa Mønt paa. Neble har efter Forlydende fra flere Abonnenter bleven bearet med Opsigelse af „Pioneeren" som Tak for sin 7 Spalter lange Afsløring af Michelsen, og han vil uden al Tvivl blive bearet med flere endnu.

Sophus har rimeligvis tænkt at gjøre sine Hoser grønne ved at komme frem og præstere en saa samvittighedsfuld Skandale-Historie, som hans Afsløring af Michelsen.

Men Neble har maaske forregnet sig denne ene Gang, og istedetfor at blive beundret for hans samvittighedsfulde Udgydelser om en fattig Mand som Chr. Michelsen, der har arbejdet saameget for at fremme Udbredelsen af hans „Pioneer", vil han uden al Tvivl af den største Del af hans Landsmænd blive anset og betragtet for at være en kold, egennyttig og ondskabsfuld Person, som ikke har allermindste Krav paa Agtelse af sine Landsmænd. Men han staar maaske fremdeles i den Tro, at han vedblivende kan indbilde Danskerne herover i dette Land at han er saa ærlig og oprigtig, ja, at han mener det saa godt med Folk og at de blot ved at holde Mark Hansens „Pioneer" nok skal blive ledet paa den rette Vej, som kun han (Neble) ene kjender. Men Folk maa da med Tiden opdage at det hele ikke er andet end Humbug, og nærmest ved en saadan Lejlighed som med Afsløringen af Chr. Michelsen thi ved at præstere saadanne Udgydelser som den imod Michelsen, da har Sophus Neble kastet Masken og vist for hvem han er.

Skandale-Artiklen imod Hr. Michelsen vil rimeligvis ikke have nogetsomhelst Indflydelse paa hans fremtidige literære Optræden, og dette af to Grunde: for det første, som jeg før nævnte er Hr. Michelsen imellem Danskerne heri Landet for sine literære Frembringelser og tillige for sine paa flere Steder heri Landet afholdte Foredrag, velbekjendt, og da han dertil af Folk som kjender ham er anset for at være et stikkelig Mennesker, og værdigt Medlem af Samfundet vil Historien, som stod i „Pioneeren" af Folk blive betragtet som en af Had og Ondskab fanatisk Dumhed, og naar man saa tillige tager Hensyn til dette at hvad der staar at læse i „Pioneeren" af mange bliver betragtet for ikke værd at læse, og endnu dette: hvis man vil gjøre sig den Ulejlighed at undersøge og tænke lidt over de mangfoldige Anbefalinger som Neble altid har overøst Michelsen med, indtil han for kort Tid siden forsmaaede den Fortjeneste og Ære, at skrive Artikler for Mark Hansens „Pioneer", saa vil de fornuftige Læsere snart finde ud, at Nebles Afsløring af Hr. Michelsen kun bestaar i en hel Del ondskabsfuldt sammenflettede og tildels Løgnagtige Beskyldninger, som med Tiden vil skade Neble og Mark Hansens „Pioneer" mere end det vil gavne.

Vel sandt, Christian Michelsen har vist paadraget sig fleres Mishag for hans Behandling af Religions-Spørgsmaal, og jeg er heller ikke enig med ham i den Henseende, men lad ham have sin Opfattelse af den Sag og andre kan jo have deres, saa tror jeg dog ikke at de kan fælde ham for Nebles Domstol.

Jeg har nu sagt min Mening om Sophus Neble, og agter ikke herefter at have noget mere med den Mand at bestille, jeg tror ham **ikke** mere, trods hans Forsikring om, at „Pioneeren" ikke udgives beregnet paa Pengespekulation, men blot af Sandhedskjærlighed til hans Medmennesker. Saa forekommer det mig at saadanne Udtalelser staar i daarlig Samklang med, hvad han for kort Tid siden skrev i „Pioneeren", at de som ikke indbetalte Skyld paa Mark Hansens Blad vilde i samme blive eftersyn og straffet for Bedrageri, men det var maaske ogsaa en af hans Menneskekjærlighedsgjerninger.

Til saadanne Læsere som muligt maatte betvivle Rigtigheden af min Skildring af Sophus F. Neble, vil jeg bede om, at gjøre sig nøje bekjendt med Sophus Nebles tidligere Omtale af Hr. Chr. Michelsen, samt de i Afsløringen fremsatte Beskyldninger. Som bekjendt bruger Sophus den Taktik naar han afløser en eller anden Synder, at tilbyde sin Ære som Sikkerhed for at det er sandt han siger.

Jeg er ogsaa fuldkommen forvisset om, at han ifølge ovenstaaende ogsaa denne Gang vil forsvare sig paa Ære, — en Ære som han saa tit og ofte har sat i Pant til Bekræftelse og Stadfæstelse af sine ondskabsfulde Udgydelser om Folk. Men lad ham kun komme, jeg frygter ikke for hans Brede.

Worcester, Massachusetts, d. 6. Sept. '89.

J. K. J. Foged.

I ca. et Aar led jeg af Benedder i Skinnebenet. Alle anvendte Midler hjalp ikke, før jeg prøvede Dr. August Konigs Hamburger Krydderselve, hvorefter Helbredelse indtraadte. — A. Rohlinger, Iron Ridge, Wis.

Kjøb et Hjem i Ellis, Kansas.

Denne By er en af de mest lovende i Kansas, beliggende ved Union Pacific Banen. Det er en Divisions-Station paa nævnte Bane, og har Divisions-Shops, Round-Hus og Spisesal. Møller og Fabriker vokser op og det er allerede en blomstrende By, i Hjertet af et velstaaende Landdistrikt. Det er en sund Plads, og Jordbund og Klimat er fortrinlig. For nærmere Underretning skriv til

Albert Woodcock,
Gen. Land Com., U. P. R'y.,
Omaha, Nebr.

eller

Leroy S. Winters,
Land Emigr. Agt., U. P. R'y.
Ellis, Kansas
11-1.

C. P. Sørensen,

Bygnings - Kontraktor,

anbefaler sig med Tømrer- samt Murer- og Plastrer-Arbejde

Henvend Eder til ham, forinden I slutte Akkord med andre.

Dannebrog, Nebraska.